

[Sigsgaard.]

tiske fortsat ser ud til at skulle være splittet op i nationale enheder uden store muligheder for at gøre indgreb over for en stærkt integreret industrikapitalisme.

Jeg nævnte før, at nationalstaternes suverænitet bliver stadig mere illusorisk. Ingen danske er i tvivl om, at Polen eller Czekoslovakiet er dybt afhængige af Sovjetunionen, man har ikke nær så let ved at indse, at også Danmark er dybt afhængig af sin supermagt, USA. Vi ynder at bilde os ind, at vi i enestående grad er frie, demokratiske og uafhængige; det er også blevet sagt i dag.

For en uge siden meddelte den svenske udenrigsminister, at Sverige ville yde Nordvietnam 200 mill. sv. kr. Allerede få timer efter reagerede USA. Den amerikanske Import-Export Bank meddelte, at ydelsen til Nordvietnam kunne få indflydelse på amerikanske lån til Skandinavien; bl. a. hævdes et lån til SAS at være i farezonen. Amerikanerne siger med andre ord til svenskerne: fører I en udenrigspolitik, som vi ikke kan lide, så straffer vi jer økonomisk. Den slags metoder bruges over for et ret stærkt og neutralt land som Sverige. De anvendes selvfølgelig også over for Danmark, som hverken er stærkt eller neutralt, men dybt afhængigt af USA. Men måske er det sjældnere nødvendigt at anvende økonomiske metoder, fordi danske politikere har lært, hvordan de skal arte sig, for at USA ikke skal blive vred.

Det var bemærkelsesværdigt, hvor få protester der kom fra Danmark, da det i sommer kom frem, at amerikanerne oplagrer kemiske og bakteriologiske krigsmidler i Vesttyskland. Danske myndigheder bekymres over nedfaldet over Danmark af røgen fra Ruhrdistriktets skorstene, og vel er denne røg skadelig, men det er dog ingenting imod de skæbnsvangre ulykker, der vil ramme os, hvis bakterierne eller giftgasserne i de tyske lagre slippes løs. Det kan jo ske også i fredstid. Man husker endnu, da tusinder af får pludselig faldt døde om på en slette i USA dræbt af giftgas, og det er oplyst, at USA nu har gasser nok til at dræbe hvert eneste levende væsen på jordens overflade. Alligevel har man ikke protesteret særligt fra dansk side. Regeringen har understreget, at sådanne våben ikke

findes i Danmark, men en tidligere regering understregede jo også, at der ikke fandtes kernevåben i Grønland, indtil et brintbomberfly ved sit styrt på håndfast måde dementerede.

Den spagfærdige danske optræden i anledning af oplagringen af kemisk-bakteriologiske våben nær vor grænse er endnu et eksempel på afhængigheden af USA. Alleerede den dansk-amerikanske aftale om Grønland af 1951 understreger denne afhængighed. Jeg har kritiseret aftalen tidligere og spurgt, om den kunne opsiges. Jeg har spurgt alle de ministre, der kunne spørges, statsministeren, udenrigsministeren, men det har været mig umuligt at få et svar fra regeringen. Hermod Lannung kaldte i Middags Aktuelt den 18. september denne aftale et nedværdigende dokument for dansk suverænitet. Han kaldte den også absolut uacceptabel. Han sagde, at § 5 udleverer ganske klart og på helt urimelig måde Grønland til lands, i vand og i luften til amerikanernes forgodtbefindende. Han nævnte, at aftalen i det hele er skrevet på en måde, som Danmark ikke kan være tjent med, og han fremdrog den horrible bestemmelse om, at der kun kan ske indskrænkninger i amerikanernes rettigheder, hvis der er enighed herom mellem parterne. Han sluttede med at kræve, at der optages forhandlinger med USA om afskaffelse af aftalen.

Det var udmærket, at Lannung tog bladet fra munden i denne sag. Jeg regner ikke med, at venstre og konservative som Lannung føler aftalen nedværdigende for Danmark. De to partier har ikke hidtil haft noget imod at føje sig efter Washington. Men hvad siger hr. Lannungs partifæller, de radikale, der med regeringsmagten også har ansvaret for opretholdelsen af denne nedværdigende, absolut uacceptable aftale? Vil de radikale forlange, at der optages forhandlinger med amerikanerne om aftalens bortfald?

Behandlingen herhjemme af det græske diktatur viser også vor afhængighed af USA og af NATO. Pressen og politikerne søger at skjule, at kuppet netop var ønsket og blev fremmet af USA, at USA og Vesttyskland leverer våben til juntaen, at de private vestlige investeringer i Grækenland er øget stærkt efter kuppet, og — først og sidst —